

Трутовикові жуки (Coleoptera, Ciidae) колекції Природознавчого музею Інституту систематики та еволюції тварин (Краків)

Дєдусь В. І.

Ужгородський національний університет, м. Ужгород, Україна

Трутовикові жуки (Coleoptera, Ciidae) є важливою ланкою в кругообігу речовин та поширенні спор грибів. Личинки живуть, харчуються та розмножуються в плодових тілах ксилотрофних грибів, виконуючи роль деструкторів. Дослідження фауни та угруповання трутовикових жуків в пралісових та трансформованих екосистемах може допомогти встановити чинники, які знижують фауністичне різноманіття.

Фауна трутовикових жуків Українсько-Польських Карпат є недостатньо вивченою через дрібні розміри, статевий диморфізм та надзвичайне різноманіття морфологічних ознак імаго. Перші відомості про вивчення трутовикових жуків українсько-польських Карпат містяться в працях українських та польських ентомологів кінця XIX – початку XX століття (Стобецький 1889, 1903, 1935; Ломницький, 1901). Сьогодні відомо близько 40 видів цієї Карпат (Дрогваленко, 2008; Чачула та ін., 2019; Дєдусь, 2020).

Протягом березня-червня 2021 року нами було опрацьовано колекцію трутовикових жуків Природознавчого музею Інституту систематики та еволюції тварин в Кракові. Також проводилось систематичне визначення неідентифікованих видів цієї – визначено 7 видів (23 особини). Загалом колекція налічує 42 види (понад 2300 особин) та представляє матеріали, зібрані в XIX-XX століттях різними ентомологами (Стобецький, Ломницький, Котуля, Рибінський, Врублевський, Трелла, Лгоцький, Кубіш, Попек, Павловський, Мазур) переважно на території східно-південної Польщі та Західної України, але є також матеріали з Кавказу, Відня, Москви, Криму, Герцеговини, Литви, навіть голотип та паратири *Rhopalodontus lawrencei* з Таїланду.

Найчисельнішими є колекції С. Стобецького та Б. Котулі. Колекція С. Стобецького представлена матеріалом, зібраним наприкінці XIX - початку XX ст. В основному це збори на території Галичини (Львів, Заліщики, Червоноград), Буковини (Заставна) та Польщі (Ярослав, Хшанув, Краків, Новий Сарч, Татри). Колекція Б. Котулі представлена збором 70-80-х років XIX століття на території Сласька, Перемишля, Устриків, Татри та Бараньої Гори в Польщі та на території Львова, Дрогобича, Тарнополя в Україні.

Робота була виконана в рамках проекту “Saproxyllic Beetles of Fungi-Habitat Associations: Tool for Biodiversity Evaluation”, фінансованого Вишеградським Фондом.